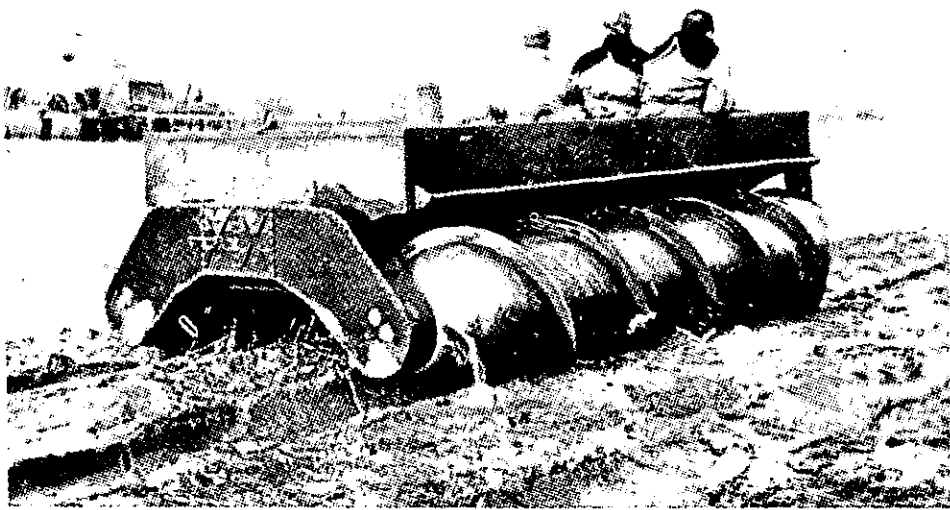

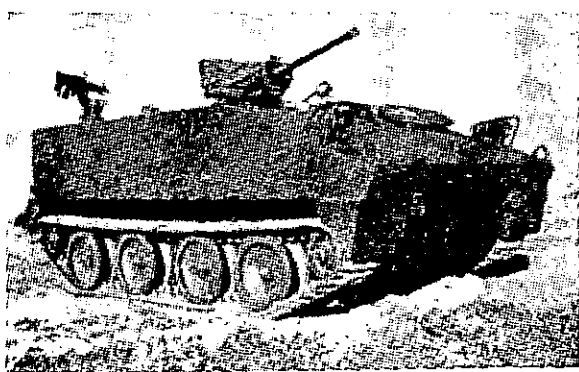
חידושי נשק וטכניקה

ה"בורג האמפיבי"

היו תרבויות קדומות (למשל — הקיסרות של ה"אינקא", בפרו ובוליביה) שלא ידעו כלל את הגלגל כאמצעי לתחבורה. אך ספק אם הניחה ההתפתחות המסחרית של טכניקת התובלה בדורנו — עוד צורה פיסית, מבנה גיאומטרי, או תחבולה מכנית כלשהי, שטרם הובאו לידי שימוש לצרכי תנועה ותעבורה, בתחומים ותנאים שונים ומשונים ביותר. עתה הגיע תורו של הבורג — ודוקא לצרכי תנועה אמפיבית על שלושת ה"יסודות" שבהם היא באה לידי ביטוי: הקרקע; המים; והשלישי — שטחים שבהם מעורבים הקרקע והמים, כגון ביצות וכדומה. ה"ארגו" של כלי התובלה החדש מורכב, בכל אחד משני צדיו, על גבי "בורג" הסובב-על-צירו בשעת תנועה. כל "בורג" כזה מורכב ממצוף חלול עשוי מתכת, שעליו להבים ל"ליניים, דמויי בורג. ה"בורג" "חופר" לעצמו את מחילת ההתקדמות שלו באותה תערובת של קרקע-מים — ואף משיג (כשהוא עמוס) מהירות של למעלה מ-30 קמ"ש בשלג עמוק; ובמים — 12 קמ"ש. ביכולתו לפעול, במלוא העצמה, עשר שעות רצופות ולשאת שישה נוסעים נוסף על נהגו — או מטען של כ-480 ק"ג. משקלו — כ-1050 ק"ג; אורכו — כ-4.1 מטר. תכונה חשובה נוספת לו: ה"מצופים" שבו, המאפשרים לו את הציפה על פני המים, מלאים במין "קצף" פלסטי (ה"styrofoam") העשוי לסתום במהירות, כבדבק, כל נקב וחור; ועל כן, גם אם ינוקב מצוף (למשל — ע"י כדורי נשק אוטומטי), יהיה הכלי מסוגל להוסיף ולצוף במים. אין תימה שנאמר על כלי-נוע בלתי-רגיל זה כי הוא נועד במיוחד "לתנאי קרקע הקשים באופן יוצא-מן-הכלל, על מנת לאפשר ניידות בתנאי לוחמה יוצאת-דופן..."

נגמ"ש - רכב קרב?

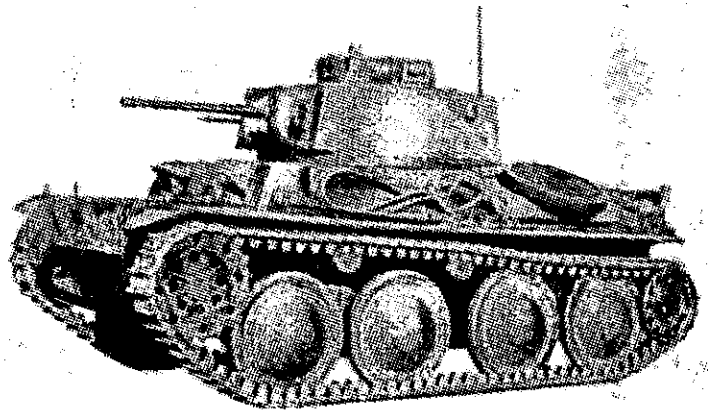
צירוף חדש של רכב-משורין ממקור אחד וחמוש ממקור אחר נרס בזמן האחרון: ה"רכב צריחו של הנגמ"ש המערב-גרמני, בעל ה"תותח-האוטומטי בן 20 המ"מ, "היספנו-סואיזה" 820 — על הנגמ"ש האמריקאי (יבילה-אוויר

והצולח מים) M-113. לפי הגדרה ממקור גרמני, עקב הכנסת הצריח בעל כלי-היריה בקוטר זה, "משנה רכב זה את אופיו הקודם, של כלי-תובלה להסעת גייסות, והופך לרכב-קרב של חיל-הרגלים המשורין". לפי השערות שונות יתכן כי "רכב-כלאים" זה יונהג אולי בצבא השביצרי; אפשר להרכיב על הנגמ"ש הרכבים M-113 שבגודלי חיל-הרגלים המשורין המערב-גרמני את צריח-התותח HS 820, כצריח-אחיד לכל סוגי הנגמ"שים מתוצרת מערב-גרמניה (ה"קצרים", לחצי-כיתה — וה"ארוכים", לכיתה).

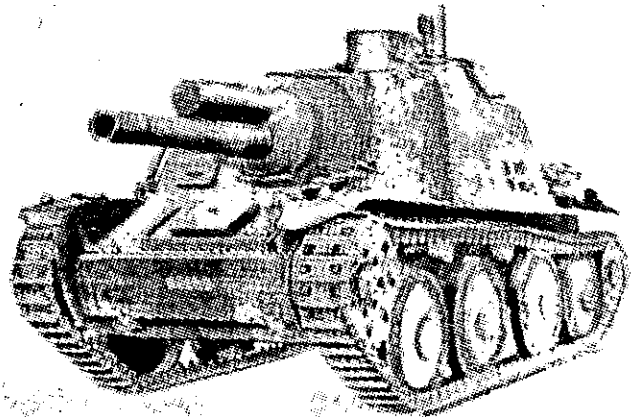
נגמ"ש חדש - מטנק ישן

צבא-שבדיה, הידוע בגישתו הטכנית המעשית, גילה אותה עתה בתחום האקטואלי כל-כך בצבאות רבים: השגת הנגמ"שים המתאימים לצרכי גייסותיהם הממוכנים. לפני שנים מספר פיתח הוא דגם-נגמ"ש משלו; אך נראה כי שיקולים כלכליים — אולי גם רצון להבטיח בהקדם את המספר המינימלי ההכרחי של כלי-רכב כאלה — הביאו לידי פיתוחו של נגמ"ש המבוסס על שלדת טנק מראשית מלחמת העולם השנייה. המדובר הוא בטנק מתוצרת מפעלי "שקודה" הצ'כיים (1) אשר בשנות 1939-41 השתמשו בו גודיה-הטנקים של גרמניה (שהשתלטה לפני כן על צ'כיה). השבדים רכשו כנראה בשעתו מספר ניכר של טנקים אלה, כשם שהגרמנים השתמשו בשלדתו המוצקת של הטנק הצ'כי להתקנת משחית-טנקים (בעל תותח של 75 מ"מ ולכמה צורות של תותח-סער — כן הרכיבו עליו גם השבדים הוביצר-סער משורין, בן 105 מ"מ (2). ועתה הכניסו לתוך רכב זה מנוע מקור-אוויר חדש, בעצמה של 130 כ"ס, החליפו את הנוחלים ברחבים יותר, התקינו תיבת-שריון (עם כיפת-מפקד), הציבו עליו תותח-אוטומטי — ונתקבל נגמ"ש (P.B.V-301) (3), שבו מקום לנהג, תותחן ועוד 8 חיילים. מבנהו מוצק, הוא בעל כושר-מעבר טוב, ומשמש נאמנה את יחידות חיל-הרגלים המשורין.

1

2

3

